

Durup düşünmeye zamanın olur mu?
Yitirmeden anlamaz insan
Sevdiklerin yolun sonunda
Sarıl her fırsatında o insana
Arkasından ağlayan olma
Geri getirmez çok ağlasan da

Durur, durur belki baş ucunda
Annen baban kendi çapında
Abin bile 47 yaşında
Ömür, ömür sanki bir kara kutuymuş
Gün gelince herkesin açılmış
Ama sorarsan hep geç kalınmış

Güzel günlerimizin bittiğini sanma
Belki bir daha böylesi olmaz
Ama her bi gün güzel aslında
Yakın durmanın zor olduğu ortada
Uzak olmak her zaman en kolay
Ama en zoru yalnız olunca

Uyur, uyur belki hep yanında
İlk sevgilin kendi solunda
Her hatıra asılı duvarında
Ömür, ömür sanki bir kara kutuymuş
Gün gelince herkesin açılmış
Ama sorarsan hep geç kalınmış